

РЕШЕНИЕ

№ 6149

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5729** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на Глава XII от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изреч. 2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, в редакцията на ДВ бр. 94 от 2019 г.

На касационна проверка е подложено Решение № 20081514/30.03.2021 г., постановено по АНД № 10345/2020 г., с което 134 състав на СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 6734/09.03.2020 г., издадено от началник отдел "Контрол по РПМ" в Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" на Агенция "Пътна инфраструктура"-С., с което на Б. Б. за извършено нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б"а" от Закона за пътищата, във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП е наложена глоба в размер на 1000, 00 лева.

Решението на въззивен съд е обжалвано в законния срок от АНО, чрез процесуален представител с изрично упълномощаване. Последният счита, че решението на РС е необосновано и неправилно. В касационната жалба са развити съображения, които в значителна част са преразказ на фактическата обстановка, от която въззивния съд е направил доводите за извършена от въззивника нарушение. Основно възражение, а друго и не може да се противопостави е приложимостта на чл. 28 от ЗАНН от въззивния съд, което според касатор е незаконосъобразно, тъй като решаващия съд не

е отчел интензивността на подобни нарушения, които увреждат пътната мрежа и от това настъпват имуществени вреди за държавата, чрез АПИПо тези съображения моли касационната инстанция да отмени решението на РС и самото НП изцяло.

Ответник по касационна жалба, не взема отношение

Представителят на СГП дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че решението на РС следва да бъде потвърдено като постановено при вярно изяснена фактическа обстановка и правилно приложение на материалния закон.

Оплакванията в жалбата следва да се квалифицират като такива за неправилно приложение на закона, предвид приетото по същество нарушение извършено от ответника, но незаконосъобразно прието за маловажно, защото няма конкретно оплакване за съществено нарушение на процесуални правила, а необосноваността не е касационно основание по НПК. Предвид това, извърши проверка за наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 348, ал. 2 от НПК.

XX касационен състав на АССГ, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, служебно провери валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като прецени оплакванията в жалбата и доводите на страните, съдът приема за установено следното:

Касаторът е бил страна в производството пред РС, като за него съдебното решение е неблагоприятно по резултата си. Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, против съдебен акт, подлежащ на касация, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА поради следните съображения:

От фактическа страна РС установил, че НП е издадено срещу ответника по касация за това, че на 17.02.2020 г. е констатирано от служители на А., че същият като водач е управлявал и осъществил движение на състав ППС с четири оси – МПС с две оси с прикачно ремарке от две оси. При проверка и фактическо измерване на състава на ППС е установено и необорено от ответника, че управлявания от него състав на ППС е с извънгабаритни размери; не е имал съответно разрешение и не е платена дължимата такса. С което по силата на § 1, т. 1 от ДР на Наредбата същото се явява и извънгабаритно. Контролните органи приели, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ. Съставеният АУАН бил предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Писмени възражения не са подадени в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗП на водача на ППС е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1 000, 00 лева.

От правна страна РС приел, че АУАН и НП са съставени от материално компетентни лица, в законоустановените срокове и притежават необходимите реквизити – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съставът на съда е посочил, че описаната в НП фактическа обстановка е правилно установена и се подкрепя от всички писмени и гласни доказателства. Включително тези за средствата за измерване и тяхната техническа годност. Въззивният съд е достигнал до извода, че е установено извършването на визираното в НП нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. РС

приел, че наказанието е правилно определено по вид и индивидуализирано по размер. При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им. АУАН е съставен при спазване на предвидената в чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН процедура и съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Наказателното постановление е изготвено съгласно изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН и в него не се установяват пороци от външна страна, като описаното нарушение кореспондира изцяло с посоченото в АУАН. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Изложил е подробни съображения за неоснователност на наведеното в жалбата възражение за неизпълнение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН от страна на административно-наказващият орган (АНО). Изложил е и съображение, че е безспорно установено, че нарушителят не е разполагал с разрешение за превозване на тежко ППС. В случая се касае за път от републиканската пътна мрежа, поради което жалбоподателят е следвало да представи разрешение съобразно чл. 14, ал. 2, т. 1, б. "а" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., а именно разрешение от А., което разрешение е следвало да съпътства ППС. Предвид изложеното съдът е приел, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна нарушението на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП, съгласно която "за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват: в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия: движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства". Предвид изложеното е счел, че от страна на АНО правилно е приложена санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно действащата редакция на разпоредбата, на физическото лице, което извършва или нареди да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, се налага глоба в размер от 1 000, 00 до 5 000, 00 лв. Посочил е, че в случая водачът е санкциониран, именно защото е извършил управление на ППС от категорията на посочените в нормата и без разрешение от администрацията управляваща пътя.

Независимо от горното съдът е счел, че атакуваното наказателно постановление е издадено от наказващия орган в нарушение на чл. 28 от ЗАНН. Изложил е, че преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Осъществявайки го, съдът е счел, че в процесния случай липсват настъпили вредни последици; нарушението е извършено за първи път; извършено е в деня на постъпването на нарушителя на работа, който от своя страна е на млада възраст и е студент. Предвид посоченото съдът е счел, че деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя попада под хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. По изложените съображения, съдът е счел, че жалбата е основателна и издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно следва да се отмени.

Административен съд София - град, XX-ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила. Макар процесуалните права на страните да не са били ограничени и нарушени, а решението да е мотивирано и постановено от законен съдийски състав, то при извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона, както и по вътрешно убеждение. Не е налице релевираното касационно основание – нарушение на закона, с оглед неправилно прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Ето защо, касационната жалба е неоснователна.

Приложението на чл. 28 от ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9. ал. 2 от Наказателния кодекс вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило конкретните обществени отношения. В разглеждания случай извършеното деяние не е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Видно от чл. 1, ал. 1 от ЗП с посочения закон се уреждат обществените отношения, свързани с управлението на безопасността на пътната инфраструктура на територията на страната. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗП пътната мрежа се развива съобразно изискванията в нормативните актове, включително тези свързани с безопасността на движението. Следва да се отбележи, че при определяне дали едно деяние е малозначително или маловажен случай водещо значение има обществената опасност именно на деянието. Следва да бъде преценявана и обществената опасност на дееца, но същата представлява само помощен критерий за оценка на обществената опасност на деянието. Както правилно е отчентено от състава на СРС, въззивника е изпълнил задължението по ЗП, макар и със закъснение, което се отчита като критично поведение, наред с отсъствие на други такива нарушения, както е отбелязано в обжалваното решение. Горното мотивира настоящият състав да приеме, че са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно-наказателна отговорност. Определеното в НП наказание за процесното нарушение дори в минимален размер не се явява адекватна санкционна мярка, съобразно тежестта и обществената опасност на нарушението.

Настоящата инстанция възприема мотивите на въззивния съд, довели до отмяна на обжалваното пред него наказателно постановление, както и по прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК не следва да ги повтаря.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно Решение № 20081514/30.03.2021 г., постановено по нах дело № 10345/2020 г., по описа на 134 състав на СРС.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.